

Տարեկան գինը 10 ռուբլ, կես տարվանը 5 ռուբլ:

Թիֆլիսում գրվում են միմյան խմբագրատան մէջ:

Պատրաստողը գիտում են ուղղակի  
Тифлис. Редакция „Мшакъ“

Խմբագրատունը բաց է առաւօտեան 10—2 ժամ  
(Բացի կիրակի և տօն օրերէն):

Յայտարարութիւնները ընդունվում են ամեն լիզուսով

Յայտարարութիւնների համար վճարում են  
խմբագրատնիք բառին 2 կոպէկ:

# ՄՇԱԿ

## „ՄՇԱԿ“

### ԳՐԱԿԱՆԱԿԱՆ ԵՒ ՔՐԱԿԱՆԱԿԱՆ ԼՐԱԿԻՐ 1878 թիւից

ՀՐԱՏԱՐԱԿՎՈՒՄ ԵՒ ԼՄԵՆ ՕՐ, բացի տօն և տօներէն հետեւեալ օրերէն:

Լրագրի գինը և պրօգրամման նոյն են մնում: Մենք ստանում ենք ՍԵՓԼԵԿՆԵՆ ՀԵՌԵԳԻՐՆԵՐ: ՄԵՇԱԿԻ տարեկան գինը 10 ռուբլ է, կես տարվանը 6 ռուբլ: Գրվել կարելի է ԽՄԲԱԳՐԱՍԱՆ մէջ:

ԵՌԱՆՁԻՆ ՀԵՄԵՐՆԵՐԸ ծախվում են 5 կոպէկով հատր: Օտար քաղաքներից պէտք է գիմել հետեւեալ հասցեով՝ ТИФ-ЛНСТ Редакция „Мшакъ“.

Խմբագիր—Տրատարակող ԳՐԻԳՈՐ ԱՐԹՐՈՒՆԻ

#### ԲՈՎԱՆԱԿՈՒԹԻՒՆ

Նուաճված Հայաստանը:—Ներքին տեւ-  
տոթիւն: Նամակ Նոր-Նախիջևանից: Նա-  
մակ խմբագրին: Ներքին լուրեր:—Ուրտաքին  
տեսութիւն: Բերլինի դաշնագիրը: Արտաքին  
լուրեր:—Միջազգային հեռագիրներ:—Յայտարարու-  
թիւններ:—Տեղեկացոյց:—Բանասիրական:  
Հայոց մանկեր:

#### ՆՈՒԱՃՎԱԾ ՀԱՅԱՍՏԱՆԸ

Քանի որ ուսմանը հետզհետեւ  
նուաճում էին Հայաստանը, հա-  
յոց ազգաբնակչութիւնը նուաճ-  
ված երկիրներում բազմանում էր,  
թէ դրսից եկած հայ գաղթա-

#### ԲԱՆԱԿՈՒԹԻՒՆ

#### ՀԱՅՈՑ ԽՆԴԻՐԸ

Բերլինի աւագածողը վերջացաւ. արեւ-  
ելան խնդրին արվեցաւ վճիռ: Հայաստանի  
վերաբերմամբ մեր ունեցած անկախութիւն-  
ները ի դերս եկան Հայերին համարեա ոչինչ չը  
տուին:

Հայերը յայտ ունէին ստանալ ինքնավարու-  
թիւն, ստանալ իրաւունք — ունենալ սեփական  
ազգային գրամարդ, իրանց պէտքերին ու պակա-  
սութիւններին լրումն տալու ազատ վարչութիւն,  
ազգային իրաւունքների պաշտպանութեան հա-  
մար սեփական զինուորական ոյժ, մտաւոր ու  
անտեսական կեանքի բարոյական գործի մէջ  
անկախութիւն...

Եւրոպական աւագածողը մի յօդուածով այդ  
բոլորը քննեց և տուաւ նրա փոխարէն իր  
հնարած նոր դրօշիւն «Temps» լրագրի  
Քղթակցի խօսքերից այնպէս էր դուրս գալիս  
թէ Թիւրքիայի հաւատարմագրները ցանկացել  
են հայերի մասին զրկած յօդուածին շատ անու-  
րոշ և բազմաթիւ կերպարանք տալ և իբր թէ  
աւագածողի միւս անդամները դէմ են կացել  
և տուել են պարզ ու որոշ ձև: Մենք կարծում  
էինք թէ յիշաւ մի շատ որոշ բան կայ. և ինչ  
է դուրս գալիս. «Թիւրքիան պարտաւորվում է

կանների հաւարվելուց, թէ նոյն  
խիւ բնիկ ժողովրդի անշափ բազ-  
մանալուց:

Ես պէս է պատահել թէ այժ-  
մեան Թիֆլիսեան նահանգի այն  
մասի հետ որ հայերով է բնակեց-  
րած, թէ Լեռնավայրի և Լեռ-  
անի նահանգի հետ:

Հայաստանի այն մասը, որ  
Ռուսաստանը վերջին պատե-  
րազմի ժամանակ նուաճեց Թիւր-  
քիայից, այսինքն Ղարսի վեճակը,  
համեմատելով իր տարածութեան  
հետ, շատ քիչ է բնակեցրած հա-  
յերով:

անյապազ կատարել այն վերահսկողութիւնները,  
որ պահանջում են հայաբնակ տեղերի կարգե-  
րներ, ապահովել նրանց չէրկէզներէն և քիւրդե-  
րից և կարգադրութիւնների մասին հաշիւ տալ  
Եւրոպական տէրութիւններին, որոնք պէտք է  
հսկեն նրանց գործադրութեան վրա:— Միթէ  
այդ յօդուածը այն հազարաւոր անհամ և ան-  
հիւթ խոստմունքներից մէկը չը պէտք է համա-  
րել, որ այնքան առատ թափվել են հայի առաջ  
ամեն կողմից, երբ մի և նոյն Թիւրքիան այժմ  
բացարձակ ասում է, որ Եւրոպական Թիւրքիան  
նրա անցեալն էր, իսկ փոքր-Ասիան նրա ներ-  
կան է և ապագան պէտք է լինի:

Բայց ինչ է այն նոր դրութիւնը, որ Եւրոպան  
ստեղծեց հայերի համար: Այդ դրութիւնը հակա-  
նալը շատ կարեւոր է և այժմ իսկ որոշել մեր յա-  
րաբերութիւնը դէպի պատահեալ անմահ հայոց  
խնդիրը անհրաժեշտ: Միայն լաւ ուսումնա-  
սիրելով իրանց նոր վիճակը ամեն կողմից հայերը  
կարողութիւն կունենան մարտնչելու թէ ուղ-  
ղութեան և թէ միջոցների յարմար գտնաւո-  
րութեամբ: Միայն կեանքի վրա ազդող պայ-  
մանների ճիշդ գնահատութեամբ հայերը կարող  
կը լինեն մի որ և ինչ գիտակցական գործու-  
նէութիւն սկսել, որ պատշաճապէս համապա-  
տասխանէր ապագայ տնտեսական և մտաւոր  
զարգացման: Խնդիրը պարզելու համար պէտք  
է քննել անցեալը և համեմատել նորի հետ:—  
Ռուսաստանը այժմ խօսք է տուել Անդլիային,  
որ այսուհետև աւելի առաջ չէ գնալու փոքր-  
Ասիայում: Այժմ Անդլիան է երևան գալիս իր քա-  
ղաքակրթութեամբ և մի և նոյն ժամանակ տըն-  
տեսական հարստահարութեան կատարելագործ-

Հայերը, ինչպէս յայտնի է,  
շատ լաւ երկրագործներ են, շատ  
աշխատասէր արուեստաւորներ և  
ընդունակ վաճառականներ են:  
Բացի սորանից յայտնի է, որ  
Հայաստանի բարձրագիւր տեղե-  
րում ոչ մի ազգաբնակչութիւն  
այնքան լաւ չէ դիմանում կլիմա-  
յին և այնքան չէ աճում, չէ  
բազմանում, որքան իրանք հա-  
յերը: Ոչ որ այնքան լաւ և այն-  
քան շուտ չէ ծաղկեցնի Ռուսաս-  
տանի նոր նուաճված երկիրները  
որքան հայերը:

Բայց այդ նոր երկիրները հա-  
յերով բնակեցնելու համար ար-  
դեօք հարկաւոր կը լինի այս ան-  
գամ էլ գաղթել տալ հայերին  
Թիւրքիայից կամ Պարսկաստա-  
նից, ինչպէս առաջ արեց ուս-  
սաց կառավարութիւնը Ախալ-  
խոյի գաւառը կամ Լեռանի նա-  
հանգը նուաճելու ժամանակ...

Չենք կարծում որ նոյն միջոցը  
հարկաւոր լինէր գործադրել և  
այժմ:

Անդրկովկասի մի քանի տեղե-  
րում, ինչպէս օրինակ Թիֆլիսի  
նահանգի Լոռու գաւառում, Լե-  
ռանի նահանգի Ալեքսանդրա-  
պոլի գաւառում, և ուրիշ մի քանի  
տեղերում հայ երկրագործը դասը

վերջին յիսուն տարվայ ընթաց-  
քում այնքան բազմացել է, որ  
շատ տեղ վարելու հողերը չեն  
բաւականանում անշափ խիտ դար-  
ձած ազգաբնակչութեանը:

Մեր կարծիքով այդ իսկ տե-  
ղերից, որտեղ հայ ազգաբնակչու-  
թիւնը չափից դուրս խիտ է դար-  
ձել և որտեղ վարելահողերը պա-  
կասում են, հարկաւոր կը լինէր  
հրաւիրել երկրագործ ազգաբնա-  
կչութեան ցանկացողներին բնակ-  
վել նոր նուաճված Հայաստանի  
մասում: Այսպիսով նոր երկիր-  
ներն էլ կը լցվին աշխատասէր  
և ընդունակ հայ ազգաբնակչու-  
թեամբ, որ կը ծաղկեցնէր այն  
երկիրները, և Անդրկովկասի այն  
տեղերը, որոնք լցված են խիտ  
ազգաբնակչութեամբ, քիչ թէ շատ  
կազատվէին աւելորդ, հողի պա-  
կասութեան պատճառով գրեթէ  
անգործ և ապարդիւն մնացող  
թանգազին, աշխատող ոյժե-  
րից:

Ոչ որ չէ կարող հերքել որ մեր  
երկրի բնիկ ժողովրդների ամենա-  
ընդունակ, աշխատող տարրը հա-  
յեր են և որ ոչ մի ցեղ այնքան  
չէ յարմարվում մեր երկրների  
կլիմային, այնքան չէ ծաղկեցնում  
իր բնակեցրած երկիրը, այնքան

օր, երբ ամիս, թէ երբ տարի... մենք այդ չը  
զիտենք. բայց գուցէ բաւական է, որ մի օր ժող-  
տայ հայերին էլ բազմը, ցոյց տուաւ ապագայի  
մի չաղը, զօրացրեց նրանց մէջ յայտնա-  
ւաաններին ձեռք մկնեց և ընդհանուր օգտի ա-  
ռաջ լռեցրեց բոլոր կուսակցութիւնների խառ-  
նիճազանձ ձայները:

Ինչ է հայոց խնդիրը: Յղացաւ, ծնվեց և զար-  
գանում է. կիթ նկատեցինք մենք և ասացինք  
զաւրեւ չէ նշանակում թէ մենք բոլորովին և որո-  
շեցինք նրան, ուսումնասիրեցինք նրան արտա-  
բերող տարրերը, հետազոտեցինք նրա վրա ազ-  
դող արտաքին և ներքին ոյժերը, քննեցինք բո-  
լոր փոփոխող պայմանների համեմատական զօ-  
րութիւնը և գնահատեցինք ամբողջ խնդիրը իր  
բոլոր անկողնով ու մեծութեամբ: Մինչդեռ այդ-  
պիսի խնդիրներում, ինչպէս հայոց խնդիրն է,  
ուղիղ և որոշ հասկացողութիւն ունենալը շատ  
ու շատ կարեւոր է: Նրանից պէտք է արմատա-  
խիւ անել բոլոր որոմները և հակադրադարձի-  
թական խառնուրդները. պէտք է գտել նրան,  
մարդը և նրա վրա ունեցած հաշիւաբանքի ու  
կարծիքների մէջ պարզութիւն դնել: Շատ հեշտ  
կարելի է մի մեռած և անձուռնի բան չլինել  
նրան և նրա տակ ծածկել մեր ծուռ ու սխալ հա-  
մոզմունքների ու զգացմունքների ամբողջ կոյուր:  
Շատ աննկատելի կերպով կարող կը լինեն ներս  
ուսմիլ յետադէմ և վնասակար տարրեր, որոնք  
զուցել խնդրի անարդարութեան պատճառով գրա-  
նեն նրա թիւերի տակ տեղ ու պաշտպանու-  
թիւն: Անձ անհրաժեշտութիւն կայ ամենին  
հասկացնել, որ հայոց խնդիրը ուրիշ կերպ չը  
պէտք է հասկանալ, այլ միայն իբրեւ քաղա-

շուտ չէ աճում և չէ բազմանում, որքան հայերը:

Անդրկովկասի անտեսական շահերը, ամբողջ պետութեան օգուտները, վերջապէս քաղաքակրթութեան ընդհանուր մարդկային նըպատակը պահանջում են, որքան կարելի է, միջոց տալ հայերին, այդ աշխատասէր, գործունեայ, լուսաւորվելու և քաղաքակրթվելու ընդունակ, մի և նոյն ժամանակ հաւատարիմ ազգին՝ բազմաշաղկապ և հայաստանում և հայաստանում:

Գ. Ա.

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍԻՍԻՐԻՆ

ՆԱԽԱԿ ՆՈՐ-ՆԱԽԱԿԱՆ

11 յուլիսի

Մի քանի ժամանակից յետոյ Նոր-Նախկանի մէջ կը բացվի հայոց տաղարան, որի կարևորութիւնը վաղուց կը դրայ տեղիս հասարակութիւնը: Այդ տաղարանի սկզբնապատճառն են՝ ինչպէս և շատ ուրիշ գովելի ազգային գործերու — Գալսեօ խմբակներ և նրա մեծապատիւ փեսան Գրիգոր ձգնաւորները: Բացվող տաղարանի վրա, առաջին նուագ, ծախս պէտք է անեն 3000 ր., և միանգամայն պատրաստած գործատուներ պարգև պէտք է անեն...

Եթէ, Աստուծով, այդ ամենաազնիւ և ամենաշահաւէտ մտադրութիւնը իրագործվի, այնուհետեւ պ. պ. Նախկանցիներին (ի հարկէ հայ հասարակութիւնը պիտի հասկանալ) անհերքելի կը լինէր, եթէ նրանք իրանց հայաբնակ և հայալէն քաղաքի մէջ չը հրապարակէին զոնէ շարժութիւնը մի լրագիր, իմ անհարկութիւնս է այն շատ տաղանակ երիտասարդներ իրա, որոնք չարաթիւ մի թերթ շարագրելու, թարգմանելու, դատմունք անելու, բարի բարի գիտաւորութիւններ և առաջադրութիւններ անելու համար բաւական դարգացում և գիտութիւն ունեն, և որ առաւել է՝ այդպիսի երիտասարդների թիւը որ արագ տարի շատանալու վրա է, վստահ զի, այս բոլորի տեղութեան զանազան միջնակարգ վարժարաններուն կուսանին առաւել քան թէ 200 Նախկանցի պատանիք, — ասել է՝ ոչ

քակրթական և լուսաւորական ոյժ, որ ունի ուղիղ և առանց կողմ թեքվող բարոյական արդարացում:

Երբ որ միայն թիւրքերն էր փոքր-Ասիայում մեր հակառակորդը մենք կարող էինք դեռ այնքան չը շտապել. երբ որ ծուլութեան և անհոգութեան ներկայացուցիչներ ճեռ գործ ունեինք մեր դանդաղացիները դեռ կարելի էր մի կերպ ուղղել... Բայց երբ մի և նոյն երկրի վրա ոտք է դնում և տասնիններորդ դարու փութիկեցին, երբ նա սկսում է բոլորէնով և վայրկեաններով հայելի իր ժամանակը, երբ նա չոգի ու ելեքտրականութիւն է մտցնում իր գործունէութեան մէջ — զանազանաբանութիւնը ու ծուլութիւնը անտառացիութիւն և անհարկին են դառնում այն ժողովրդի համար, որ կամենում է մի օր լոյս աշխարհ տեսնել, որ մի օր կամենում է իր նախնիներից կտակած և իր ջրովնջով ու արիւնջով ուղղած երկրի վրա իշխան լինել:

Մեր ժողովրդի մէջ սովորութիւն կայ, որ երբ մի վտանգ, վտրմանք կամ մի պատուհաս է վերահասում, խելոյն սկսում է իրան հաշիւ տալ թէ՛ այդ ինչ մեղքերի պատժին է ստանում նա: Եթէ ներքին է՝ աշխատեց մենք ևս մի մեղք յարմարացնել այն պատուհասին, որ հասաւ մեզ Բերլինում, ուր բաւականացրին մեզ մի յօդուածով: Թող ընդունենք թէ այդ մեղքը մեր անհոգութիւնն էր տարիներ ընթացքում դէպի մեր ազգի խղիւրդ և մեր անպատրաստակամութիւնը նրան այն ոյժ տալու, որ ցանկալի էր գործի աջողութեան համար: Թող դա լաւ օրինակ լինի մեզ համար, որ մենք աւելի մեծ ջանք ու աշխատանք դնենք մեր զարգացման և

գործի և ոչ կարողացողի պակասութիւն կայ Նախկանի մէջ: Նախկանի այն է, որ Նախկանի մէջ անգրագէտ հայը այնպէս հաղուագիւտ բան է, ինչպէս որ օրէս 15—20 տարի առաջ լուսաւորեալ, զարգացած հայը կրկնում եմ, այսպիսի բարեյաջող գիտութիւն ծիծաղելի բան չէր լինի, որ Նախկանցին, իր 5 դեղերով, 25 հազար միապաղաղ ժողովուրդը, չունենայ իր կենսականութիւնը և ապագայ հիկայաբայլ առաջադիմութեանը (սպասեցէք նա շուտ կը կոխէ Բոստովին, այնքան որ մենք մի հարա գտնենք ճարելու մեր գաղտը բէպական վարժատան համար մի հայասէր, բանիւրու, մանկավարժ գերմանացի դիրէկտօր) և մի օրգան...

Հայոց ազգային վարժարան, հայոց տաղարան, հայ լրագիր և հայոց թատրոն այնպէս հարկաւոր է Նախկանցիներին, ինչպէս որ աշխարհ կազմող չորս (հինգու կարծիքով), տարրը — օգը, ջուրը հողը և կրակը:

Տաղարանի մեկենասներ գտնվեցան, այժմ կը սպասենք լրագրի մեկենասներուն: Եթէ ժող. դարում այն հայերու դարեր ներհին սթափութեան ժամանակ, Նախկանի երիտասարդութիւնը իր կենսականութիւնը ոչինչ բարոյական գործունէութեամբ արտայայտելու չէ: Կասկածում ենք, չենք հաւատում:

Պ. պ. Ն. Ս. Չ. Պ. Ա. Յ. Հ. Մ. Պ. և շատ ուրիշները, — նայենք ձեռք: Յոյս ունեմ, որ դուք ձեր պապերի, ազգային անեցիների յիշատակը կը կենդանացնէք ձեր մէջ: Նայեցէք, օտարների վրա մի յոյս դնէք. ուժը մէջիդ որոնեցէք. արտասահմանէն, ինչպէս որ տեսաք, ձեզ պէտքական ոյժը չկեալ, և դառն ևս չէ: Թէ կուզէք շաւղաթանները վազօններով կուգան... Մանու տղաքը պիլէ տէյէմիշ արել են, որ օտար խօխուր եղած կուտէ: Կը ծառէ ու կը փախչի: Խելքըտ ժողովուրդ: Ան չէ ամա՛ շուտ պիտի խաղանք խաթ թերմաշ Պ ա մ ա ղ լ ի ո ս ր, սիրտերուս եղը հարեցաւ սոսկա անեկէն:

\*\*\*

ՆԱԽԱԿ ՆՈՐ-ՆԱԽԱԿԱՆ

Թիֆլիս, 15 յուլիսի

Ամեն մի անհատի սրբազան պարտաւորութիւն է բողոքել այն պակասութիւնների և անգործութեանց դէմ, որոնք առաջանում են հասարակութեան ներկայացուցիչներից: Անաղնուութիւն է որ մարդ տեսնէ թէ այս կամ այն ներկայացուցիչ պարոնը հասարակութեան գործը միջոց է չինել իր անհատականութեան շահերը ու կրքերը առաջ տանում համար և չը բողոքէ այդ անխելութեանց դէմ: Աւելի ևս անաղնուութիւն է այն անձի կողմից, որը տեսնելով մի արժանաւոր մարդու հասարակութեան համար անկեղծ աշխատութիւնը, սկսէ բողոքել ի դուր

պատրաստութեան վրա: — Շուտ թէ ուշ հայերի երկրի՝ հայերին պէտք է հասնի. մենք պէտք է մեր երկրի և աշխատանքի տէր լինենք: Գա ընդհանուր օրէնք է. մենք նրան ենթարկված ենք և առաջ ենք տանելու միջոց և վերջ: Հազար անգլիացիներ թող աչքի բերենք աւելի ու աւելի բացին մեր երկրի վրա. — մենք ենք նրա պատմական ժառանգները, նրա ներկայ հերկողները և մենք պէտք է նրա սպառնալ տեղերը լինենք: Կընդունենք նրանցից նրանց քաղաքակրթութիւնը, երեքստակի և տասնապատիկ կը վարձատրենք. բայց մի ստորութեանց միւս աւելի վատթար ստորութեան չենք գնալ — մեղ չենք ծախի:

Բայց մի անգամ ևս նայենք աւագածողովից մեզ նուիրած յօդուածի վրա. միթէ չլրաւի նա մեզ ոչինչ չէ տալիս: Բանն այն է, որ այնքան կարող է տալ, որչափ որ և մի համեստ ինքնավարութիւն և կարող է ոչինչ չը տալ: Այս և այն եղքը կախված է մեզանից և թիւրքիայից ու Եւրօպայից: Հայերը իրաւունք ունեն պահանջել այս կամ այն վերանորոգութիւն, այս ու այն պակասութեան բարեփոխում. Թիւրքիան պարտաւոր է կատարել. Եւրօպան պէտք է հսկէ: Եթէ այդ բոլորը միասին գումարեն իբր թէ մի բան դուրս է գալիս. բայց եթէ իրապէս այդպէս կը լինի, ու մեղանից կարող է ասել հաստատապէս:

Պէտք է աշխատել տված իրաւունքների բարձր ու վերին աստիճանների վրա կանգնել միշտ. պէտք է maximum-ից չիջնել երբեք և աշխատել լայնացնել պահանջների ամփոփ աւելի ու աւելի: Մի բանի մէջ Թիւրքիան երբեք

տեղ իր անհատականութեանց զրոյած արատաւորելի այդ անձի գործունէութիւնը:

Խօսքս պ. Մարտիրոս Մկրտչեանցի համակի մասին է. որ ուղղած է տեղիս թեմական տեսչի գործունէութեան դէմ «Մշակի» 118 համարում: Ես կարծում եմ, որ ամեն մի հասարակութեան սրբազան պարտաւորութիւն է հրապարակաւ միտել այն անձը որ իր վայրահալ խօսքերով, ի բաց դնելով ճշմարտութիւնը, վշտացնում է հասարակաց գործի մէջ խղճի մտօք աշխատող արժանաւոր անձանց: Այդպիսի պարոնները ոչ թէ միայն կարող են ազգին օգուտ բերել, այլ նրանք հասարակութեանց կարող են հեռացնել ազնիւ ու աշխատող ոյժերը:

Պ. Տէր-Յովհաննիսեանցը իր ուսման ընթացքը աւարտել է Մօսկվայի արքունական համալսարանի իրաւաբանական մասում, կանդիդատ իրաւաբանութեան: Այդպիսի իրաւունք ստացած անձանց համար համարեալ թէ բոլորովին պատրաստ է արքունական ծառայութեան մէջ պատշաճաւոր պաշտօն, որից պ. Տէր-Յովհաննիսեանցը նիւթականապէս աւելի կարող էր օգուտ քաղել, քան թէ ընդունելով թեմական վերատեսչի պաշտօնը և ստանալով միայն 800 բուբլ: Եթէ պ. Տէր-Յովհաննիսեանցը, լինելով իրաւաբան, իր աւելի ընդարձակ ասպարէզը թողած, պարագում է մանկավարժութեամբ, դա միայն նրան պատիւ է բերում և ազգը կարող է զրանով միայն ուրախանալ և պարոնի այդ տեսակ վարմունքը ցոյց է տալի նրա անշահասիրութիւնը և ազգասիրութիւնը, նրա աղնութիւնը ևս երևում է այն բանից, որ նա դարձեալ մի ծանր և ազգօգուտ գործ է յանձն առել իմրագրութիւն «Մանկավարժական թերթի» որի առաջին համարը կարգաւոր ամեն մի ճշմարիտ հայ պիտի անկեղծ սրտով իր խորին շնորհակալութիւնը յայտնէ պարոնին և ոչ հայհոյ ինչպէս որ վարվում է այժմ պ. Մկրտչեանցը:

Մեզ լաւ յայտնի է որ պ. Տէր-Յովհաննիսեանցը բոլոր սրտով նուիրված է իր յանձնած գործին: Նա տարի ու կէս է որ յաճն է առել թեմական տեսչի պաշտօնը և քանիցս անգամ այցելել է Գանձակ, Թելաւ, Սղեմիս, Ախալցխայ, Ախալքալաք, Սուրբա, Գօրի, Փութայիս, Շուշա, Գլինջան, Վելիսլիս և այլն, և ամեն մէկը այդ հասարակութեան և ուսուցիչներից մնացել է նրանով գոհ և ոչ թէ նա խռովութիւն է ցանում ուսումնարանների մէջ ինչպէս ծառաբանում է պ. Մկրտչեանցը, այլ մեզ լաւ յայտնի է որ պ. Տէր-Յովհաննիսեանցը յատուկ գնալով Գանձակ հաշտացրից տեղական տեսուչ պ. Խախիկոսեանցին հոգաբարձութեան հետ և խնդրելով կարողացաւ համոզել պ. Խախիկոսեանցին դարձեալ մնալ տեսուչ ուսումնարանի:

Մենք քաջ գիտենք որ պ. Տէր-Յովհաննիսեանցը Թիֆլիսում չունի ազգականներ, որոնց զետեղում լինի ուսումնարաններում արժանա-

չի խառնվի՝ ուսումնական մասի մէջ. դա ամբողջապէս հային է պատկանել. դրա ուժով պէտք է կրթել, ուսուցանել, դաստիարակել, քարոզել ու պատրաստել: Պէտք է զարգացնել ուսումնական մասի միջոցով նոյնպէս հայի տրեստեական բոլոր կարողութիւնները, տալով նրա ձեռքը գիտութեան առատ և թանկագին գանձեր իբրև զօրաւոր գործիքներ. երկրի արդիւնաբերութեան համար: Պէտք է աշխատել, որ հայի բնակած երկրում հայը իրանից ուժեղ մըրցող չունենայ, որ իր երկրի հարստութեան վայելողը ինքը լինի. բոլորը ինքը ստանայ, որ կարողանայ իր անչափ մեծ կարիքները լցուցանել: Նիւթական և մտաւոր գերազանցութիւնը միասին կազմում են այն, որ անուանվում է բարոյական ոյժ: Բարոյական ոյժը երբեմն միայնակ կարողանում է յաղթել հակառակ գիտութեան ճնշումը և նրա ազդեցութիւնը աւելի գերազանց է քան զաշտում կուր: Բայց լաւ բարոյական ոյժ ունենալու համար հարկաւոր է ընդհանուր զարգացում, լայնատարած կրթութիւն և մեծաքանակ ընդհանուր շահեր — որ ազգային կեանքի վրայ ի շատէ երկուց իօպէսներով բոլոր ազգը մարդբան խօսի, միասին ոտքի կանգնէ և միահամուռ դիմագրաւի: Թիւրքիան բոլոր իր հպատակների մէջ գուցէ հայերի բարոյական ոյժը զգացած և նկատած լինի աւելի մեծ կերպով և աշխատած չը զրգուել նրան իր դէմ: Բէռօֆ-իւսանների նման մարդիկ թող զարմանան, որ իրանց հպատակներին աւելի են յարգում շատ տեղեւորութեան իրանց: Թող Բէռօֆը զօրի վրա աւելի ուշադրութիւն դարձրին, քան

Լորենքին հեռացնելով, նա միայն ունի մի փոսայ որ Նախկին վերատեսչից ընտրված և սիրած ուսուցիչ էր, այժմ էլ նա ուսուցիչ է:

Մենք կը խնդրենք պ. Տէր-Յովհաննիսեանցից առաջ տանել իր գործը:

Յոյս ունեմ, պ. խմբագիր, որ պ. Մկրտչեանցի համակը տպելուց յետոյ մեր համակին ևս չէք գրանայ տեղ տալ ձեր լրագրի մէջ:

Ա. ՄԷԼԻՔ-Փաշայեանց

ՆԵՐՔԻՆ ԼՈՒՐԻՆ

ՇՈՒՐԱՅԻՑ մեզ հաղորդում են, որ այնտեղ յուլիսի 4-ին հեղեղ է պատահել, Բոլոր խառնութիւններ լցվել են ջրով: Երեքը պատմում են, որ այդպիսի հեղեղ նոքա դեռ չեն տեսել: Հեղեղը 10 րոպէ տեսնել և բաւական վնասներ տուեց:

Հով և անձրևային գարունից յետոյ ամառն էլ Թիֆլիսում բաւական հով էր անցնում: Յանկարծ, յուլիսի 15-ին սկսվեցան այնպիսի անտանելի չորեր, որ վաղուց է ունեցած չենք թիֆլիսում: Բաղդաւորապէս երէկ սկսեց կրկին քամի փչել:

Այս տարվայ ուռուսայ թատրոնական խումբը Թիֆլիսում շատ լաւ է կազմակերպված և աջող կերպով շարունակում է իր ներկայացումները: Չէ կարելի չը հաւանել և լէպէրտուրը, որի մէջ զլխաւոր տեղը բռնում են Օտտօֆուր, Գիպչենկօ, Պօտեխնիկ և Մանիս պիեսաները: Տիկին Բրիտանկայա-Կօլլօփա և պ. Պրավդին հրացնում են հասարակութիւնը իրանց գեղեցիկ խաղով: Խորհուրդ կը տայինք խմբին երբեք օպէրէտն եր չը ներկայացնէ, որովհետեւ ձայների կատարեալ բացակայութեան պատճառով օպէրէտները բոլորովին չեն աջողում այդ խմբին:

Այս օրերս Թիֆլիսի թատրոնում ներկայացվեցաւ Գիպչենկօի «Современная барышня» (Ժամանակակից օրիորդ) պիեսան, որ մեծ համակրութեամբ ընդունվեցաւ: Հասարակութեանց, Հեղինակը դուրս է բերում իր գրվածքի մէջ այն գգուանքը և նախապաշարմունքը որ դեռ տիրում է ուռուս հասարակութեան մէջ հրէայ ազգաբնակչութեան դէմ, Հեղինակը յաղթող է հանդիսացնում առողջ դատողութիւնը և մարդկային զգացմունքը տիրող նախապաշարմունքից:

Կիրակի, յուլիսի 16-ին Թիֆլիսում գտնվող Ժէրարի ցիւրկը յայտնեց որ տալու է 25 բուբլ նրան, ով մենամարտութեան մէջ կը յաղթի ցիւրկի ամենամոտեցի զինաստրին: Հասարակութեանց դուրս եկաւ մի թիֆլիսցի հայ արուեստաւոր և տաա բօպէի չափ մենամարտութեանց

իրան և թող նա՛, խոտովանելով իր զարմանքը և արտայայտելով իր դայրթիւր, չաչխատէ պատմութեան դէմ գնալ, կարծելով որ կարող է նրան գլխովայր գնել և որտեղից կամենայ սկսել... Բէռօֆների խումբը կարող է ուշացնել ապագան, բայց երբեք ոչնչացնել:

Եւ մի դեսպանածողով եթէ մի գրչի չարժանաբով կարող է հազար սպասելիքներ խորտակել և հազար ցանկութիւններ խանգարել — տասն անգամ աւելի գրիչներով անկարող է թուլացնել հաստատ բարոյական ոյժը: Աշխատել, անխոնջ աշխատել և դարձեալ աշխատել — ասան ինչ է մնում մեզ: Պարզել նպատակը, քննել արգելքները, ընտրել մարտնչելու միջոցները — վայրկեանները գնահատել — ասան գործի աջողութեան պայմանները:

Մի բան հաստատ գիտենք, որ հայերին բաւականութիւն չը տուին ոչ այն աչքի առնելով, որ նրանցից աւելի անպատրաստները աւելի ստացան, այլ պահանջների իրապէս կարեւորութիւնը ու մեծութիւնը ի նկատի առնելով: Հայերը բաւական չեն և սպասելու են առաջին յարմար դէպքին իրանց համար հաստատ իրաւունքներ պահանջել: Մշտական խաղաղութիւն չէ կարելի ստեղծել ամեն կողմ թիֆլից յօդուածներով և մի ամբողջ ազգ վերաւորելով: Այն ազգը, որ իր իշխողներից աւելի զարգացած է և բարոյապէս աւելի հարուստ՝ կը կարողանայ իր գոյութեան համար և յաջող մարտնչել:

Քալանթար

յետոյ յաղթեց ցերեկի ուժեղին: Հասարակութիւնը ծափահարութիւններով ընդունեց այդ յաղթութիւնը: Յաղթողը գնաց իր վարձը ստանալու համար և դուրս եկաւ հայտնելով ցերեկի վարչութիւնը և կանչելով որ խոստացած 25 ռուբլի տեղ նրան տուեցին միայն 10 ռուբլ: Հանդիսականները իրանց մէջ հանգանակութիւն անելով, իսկոյն լրացրին ցերեկի վարչութեան խոստացած գումարը:

ԲԱԳՈՒՅԻՑ մի պատահական թղթակից մեզ հաղորդում է, որ խորէն վարդապետ Ստեփանէն վեհ: կաթողիկոսից հեռագրով կանչված է Ս. Էջմիածին: Այսպէս յանկարծ կանչելու պատճառները յայտնի չեն: Հայր Ստեփանէն պատահական է, որ Բագուում վերջին պատարագ կը մատուցանի և անյապաղ կուղևորվի Ս. Էջմիածին Նորին վեհափառութեանը ներկայանալու համար:

Վերջապէս յուլիսի 19-ին, կեսօրից յետոյ ժամը 5-ին, սաստիկ չոր օրերից յետոյ քիչ անձրև եկաւ ԹԻՖԼԻՍՈՒՄ և հովացրեց եղանակը:

## ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

### ԲԵՐԼԻՆԻ ԴԱՇՆԱԳԻՐԸ

Կրուշչով սարից սահմանագիծը անցնում է այն կետերով, որոնց որոշել է Սան Ստեփանոսի դաշնագիրը մինչև Ադիակալի գիւղը, որ մնում է Քիւրքիային:

Այստեղից սահմանագիծը բարձրանում է Բէստէպէ-Դագի վրա, ձգվում է նրա ստորոտով, յետոյ իջնում է և կտրում է Մարիուլին Մուսաֆա-փաշա կամուրջից 5 կիլոմետր բարձր: Յետոյ նա անցնում է ջրաբաժան գծով մինչև Կիւրքի-Բայրա, որտեղից նա պարտաւորւմ է արեւելեան կողմը դէպի Սախար-Բայրա, կտրում է Տունջի դաշտը, ուղևորվում է դէպի Բուխլ-Դերէն, որ Սունջակի պէս, սահմանագիծը դէպի հիւսիս է մնում: Բուխլ-Դերէնից նա դարձեալ գնում է Մարիցա և Տունջի գետերի մէջ եղած սահմանագծով, որին հետեւում է մինչև Քայրիարի բարձրութիւնը, որ Արեւելեան Բուխլիային է պատկանում: Այդտեղից սահմանագիծը անցնելով մի քանի գիւղերից և գետերից հասնում է Սև ծովին:

Յօդ. 15) Նորին մեծութիւն սուլթանը իրաւունք կունենայ հոգալ ջրային և ցամաքային սահմանների պաշտպանելու համար, այդ սահմանների վրա ամրոցներ կառուցանելով և նրանց մէջ զօրքեր պահելով:

Արեւելեան Բուխլիայում ներքին կարգը կը պահի տեղական ժանդարմերի տեղական միջոցաւ օգնութեամբ:

Այդ երկու զօրաբաժինների կազմելու ժամանակ, որոնց օժիցներին պէտք է սուլթանը նշանակէ, ինկատի կառնվել տեղի համայն բնակիչների դատնութիւնը:

Նորին մեծութիւն սուլթանը պարտաւորւում է չը գործածել անկանոն զօրքեր, օրինակ բաշի-բուգուկներ և չհրկէզներ սահմանի վրա եղած զօրատեղերում: Այդ ծառայութեան համար նշանակված կանոնաւոր զօրքերը չեն կարող բնակեցնվել տեղական բնակիչների տներում: Նրանց նահանգներին տեղանքով ժամանակ զօրքերը կրկին միջոց չեն կարող կանգնել այնտեղ:

Յօդ. 16) Արեւելեան Բուխլիայի նահանգապետը իրաւունք կունենայ հրահրել թիւրքաց զօրքերին միայն այն ժամանակ, երբ նահանգի ներքին հանգստութեանը վտանգ կը սպառնայ: Այսպիսի դէպքերում Վսեմափայլ Դուռը պարտաւոր է յայտնել պետութիւնների ներկայացուցիչներին այն շարժառիթները, որոնք նրան ստիպեցին զօրքեր ուղարկել:

Յօդ. 17) Արեւելեան Բուխլիայի նահանգապետը կը նշանակվի Բ. Դրնից պետութիւնների հաւանութեամբ 5 տարի ժամանակամիջոցով:

Յօդ. 18) Ներկայ դաշնագիրը հաստատուելոյց յետոյ կը նշանակվի եւ օգտակար մասնաժողով Արեւելեան Բուխլիայի գործերը կարգադրելու համար: Այդ մասնաժողովը պէտք է երեք ամսվայ ընթացքում կարգադրէ նահանգի վարչական, դատաստանական և ֆինանսական կազմակերպութիւնը ի նկատի առնելով վիւլյետների համար եղած օրէնքները և Կ. Պոլսի կոնֆերենցիայի 8-դ նիստի ժամանակ արած առաջարկութիւնները:

Արեւելեան Բուխլիայի համար արած վճիռների ժողովածուն կը կազմի կայսերական ֆիրմանի նիւթ, որ Բ. Դուռը կը հրատարակէ և կը յայտնէ պետութիւններին:

Յօդ. 19) Ներօպական մասնաժողովին կը յանձնվի համաձայնութեամբ Բ. Դրան հետ կառավարել նահանգի ֆինանսները մինչև նոր կազմակերպութեան մշակելը:

Յօդ. 20) Միջազգային պայմանագիրները, դաշնագրութիւնները և այլն, ինչ տեսակ էլ լինեն, որոնց կը կապէ Բ. Դուռը օտար պետութիւնների հետ, կը գործադրվեն Արեւելեան Բուխլիայում նոյնպէս, ինչպէս օտար մասնան կայսերութեան միւս մասերի մէջ: Օտարազգիներին, ինչ ծառայութիւն էլ նրանք լինեն, տուած արտօնութիւնները կը յարգվեն այդ նահանգի մէջ: Վսեմափայլ Դուռը պարտաւորվում է հսկել, որ այդ նահանգում գործադրվեն ընդհանուր օրէնքը կրօնքի ազատութեան վերաբերութեամբ:

Յօդ. 21) Վսեմափայլ Դուռը իրաւունքները և պարտականութիւնները Արեւելեան Բուխլիայում դանկաճ երկաթուղիների վերաբերութեամբ անփոփոխ են մնում:

Յօդ. 22) Բոլգարիայում և Արեւելեան Բուխլիայում մնացող ուսուցչ զօրքերի թիւը պէտք է բազմապէս վեց դիվիզիոն հետեւի և երկու դիվիզիոն հիմնադրօրէն, որոնց թիւը 50,000 աւելի չը պէտք է լինի: Այդ զօրքերը կը պահվեն գրաւած երկրի հաշուով: Այդ զօրքերը հաղորդակցութիւն կը պահեն Ռուսաստանի հետ ոչ թէ միայն Ռուսիայով, այլ և Սև ծովը նահանգապետներով: Վարչայով և Բուրգասով, որտեղ կարելի է կազմել զօրքերի համար անհրաժեշտ պահեստներ:

Արեւելեան Բուխլիայի և Բոլգարիայի ուսուցչ կայսերական զօրքերից գրաւվելու ժամանակամիջոցը 9 ամիս է, հաշուելով դաշնագրի հաստատելու օրից:

Ռուսաց կայսերական կառավարութիւնը պարտաւորվում է հետեւեալ երեք ամսվայ ժամանակամիջոցում անցկացնել իր զօրքերը Բուխլիայից և շրջաօկն մարել այդ իշխանութիւնը:

Յօդ. 23) Վսեմափայլ Դուռը պարտաւորվում է բարեկամաբար մոցնել Կրիտ կղզու վրա 1868 թ. օրգանական կանոնադրութիւնը հարկաւոր և արդարացի համարված փոփոխութիւններով:

Մի և նոյն տեսակ կանոնադրութիւն, տեղական պահանջներին յարմարեցրած, բացի Կրիտ կղզու շնորհած հարկից ազատ լինելը, կը մոցնվի եւրօպական Քիւրքիայի միւս մասերում, որոնց համար ներկայ դաշնագիրը առանձին վարչական կազմակերպութիւն չէ որոշել:

Նոր կանոնադրութեան մշակելը Բ. Դուռը կը յանձնէ մասնաժողովներին, որոնց մէջ տեղական բնակիչները լայն իրաւունքներ կունենան: Ներքին կազմակերպութեան նախագիծերը և նրանց հետեւները Բ. Դուռը, գործադրելուց առաջ պէտք է խորհրդակցէ Արեւելեան Բուխլիայի համար նշանակած եւրօպական մասնաժողովի հետ:

Յօդ. 24) Եթէ Վսեմափայլ Դուռը և Յու-

նաստանը չը հասնեն համաձայնութեան սահմանները ուղղելու հարցի վերաբերութեամբ, որ ցոյց է տուած Բերլինի դաշնագրի 13-դ պրոտոկոլի մէջ, Կրիտի, Նիւստրո-Ունդա-Կրիտ, Ֆրանկոն, Մալդին, Իտալիան և Ռուսաստանը իրաւունք են պահում առաջարկել իրանց միջնորդութիւնը բանակցութիւնները թեթեւեղեալ համար:

Յօդ. 25) Բոսնիան և Հերցեգովինան կը գրաւվի և կը կառավարվի Աւստրո-Ունդա-Կրիայից:

Որովհետեւ աւստրո-ունգարական կառավարութիւնը չէ ցանկանում յանձն առնել Նովորադարի անջակի կառավարութիւնը, որը տարածվում է Մերիայի և Չերնօգորիայի մէջ հարաւարեւելեան ուղղութեամբ մինչև Միտրօվից, ուրիշն թիւրքաց իշխանութիւնները ինչպէս առաջ կը կառավարեն նրան: Միայն, նոր քաղաքական կազմակերպութիւնը ապահովելու համար, Աւստրո-Ունգարիան իրաւունք է ունենում պահել պահպան զօրքեր, և նոյնպէս ռազմագետական և առևտրական ծանապարհներ նախկին բոսնիական վիլայեթի այս մասի բոլոր տարածութեան վրա: Այս նպատակով Աւստրո-Ունգարիայի և Քիւրքիայի կառավարութիւնները մանրամասն լինելով վերաբերութեամբ համաձայնութիւն կը կապեն:

Յօդ. 26) Չերնօգորիան անկախ է ձանաչվում Բ. Դրնից և այն բոլոր դաշնագրութիւն կապող պետութիւններից, որոնք դեռ ևս նրան չեն ձանաչել:

Յօդ. 27) Որովհետեւ է դաւանութիւնների հաւասարութիւնը (կրիստոնէիս յօդ. 5):

Յօդ. 28) Չերնօգորիայի նոր սահմանները որոշվում են ներքե բացատրված կարգով:

Իժմ, սկսած Նիւստրօգօից և Կրօնից դէպի հիւսիս, իջնում է Տրեբինյեի վրա դէպի Դրնայարով, որը մնում է Հերցեգովինային: յետոյ բարձրանում է այս գետի ընթացքով մինչև այն կետը որը Չերնօգորիայի հետ միաւորվելուց մէկ կիլոմետր ցածր է գտնվում: և այստեղից ամենակարճ գծով միանում է Տրեբինյայի շրջապատող բարձրութիւններին: Յետոյ նա ուղևորվում է դէպի Պլատօֆ, թողնելով այս գիւղը Չերնօգորիային, շարունակվում է յետոյ բարձրութիւններով հիւսիսային ուղղութեամբ, պահպանելով որքան կարելի է Բիլէ-Կորիտ-Կացկո ձառնապարհից 6 կիլոմետր տարածութիւն մինչև Սովինա — Պլանինա և Կուրիլա լեռան մէջ գտնվող անցքը, որտեղից նա գնում է դէպի արեւելք Վրատօվիցի միջով, թողնելով այս գիւղը Հերցեգովինային մինչև Օրլինեան լեռան: Սրահելով այս կետից սահմանը, թողնելով Բալիս Չերնօգորիային, ձգվում է ուղղել հիւսիս-արեւելքի միջով և անցնելով Լիբերնիկի և Վոյեակի գագաթներով, իջնում է ամենակարճ գծով դէպի Պիվա, որին նա կտրում է և կցվում է Չերնօգորիայի միջով Տարային: Այս կետից նա բարձրանում է Տարայով մինչև Մոլօֆց, որտեղից հետեւում է կողմնակի լեռների արածայր կատարներով մինչև Միտրօվց: Սկսելով այս տեղից նա միանում է հին սահմանի հետ մինչև Սեկուլարէ դիւղը: Այստեղից նոր սահմանը ձգվում է Մոկրայա Պլանինա արածայր կատարներով: Մոկրայա գիւղը մնում է Չերնօգորիային: յետոյ հասնում է Աւստրիայի գլխաւոր շտաբի քաղաքը 2166 կետը, հետեւելով գլխաւոր լեռնաշղթայով և ջրաբաժան գրծով Լիմի միջով մի կողմից և Կրիտի, ինչպէս և Կիլիկի (Յէմի) միջով միւս կողմից:

Յետոյ նա միանում է իսկական սահմանների հետ, որոնք բաժանում են կուլե-դրկա-լովիչների ցեղը մի կողմից և կուլե-կրայի, ինչպէս և կիլիկիան և գրուգի ցեղերը միւս կողմից մինչև Պոտօգորիցի հովիտը, որտեղից նա ձգվում է Պլանինայի վրա, թողնելով

լով կիլիկիան, գրուգի և իստի ցեղերը Ալբանիային:

Այստեղից նոր սահմանը անցնում է լճով Կորից—Տարայ վտարի կղզու մօտով: Իսկ Կորից—Տարայից նա անմիջապէս հասնում է լեռնաշղթաների արածայր կատարներին, որտեղից նա հետեւում է ջրաբաժան գծով Մեդիւրեդի և Կարմեզի մէջ, թողնելով Մերկօվից Չերնօգորիային և միանալով Ադրիատական ծովին Վ. Կրուշի մէջ:

Հիւսիս—արեւմուտքի վրա սահմանը բաղկացած կը լինի այնպիսի գծից, որը գնում է արից Սուզան և Զուրից գիւղերի միջով և որը կցվում է Չերնօգորիայի ներկայ հարաւարեւելեան սահմանի ամենավերջին ծայրին Վրոտա Պլանինի վրա:

Յօդ. 29. Անտիվարին իր հողով միանում է Չերնօգորիային հետեւալ պայմաններով:

Այս հողից հարաւ գտնվող երկրները, սահմանների վերոյիշալ որոշումի հիման վրա, մինչև Բայանա, Կուլլինօյի հետ միասին վերադարձվում են Քիւրքիային:

Այլիցայի ընկերութիւնը մինչև երկրի հիւսիսային սահմանը, որը նշանակված է սահմանների մանրամասն նկարագրութիւնների մէջ, կը միացվի Կարմայիցի հետ:

(Կը շարունակվի)

## ԱՐՏԱՔԻՆ ԼՈՒՐԵՐ

— «Times» լրագրին Կ. Պոլսից հեռագրում են, յուլիսի 11-ին հետեւեալը. «Ահա թէ ինչպէս է հաղորդում կիսապաշտօնական «Turquie» լրագրից Միտլէնա կղզու վրա պատահած յուզմունքի մասին, 70 աւազակներից բաղկացած մի խումբ աւերում է լեռները Միտլէնում և այս պատճառով հաղորդակցութիւնները և երկրագործական պարագայութիւնները դադարած են: Հաս ընտելները թողնում են իրանց տները գիւղերում և պաշտպանութիւն են որոնում քաղաքում: Միտլէնում նոյնպէս տեսան աւազակների մի խումբ, որոնք եկել էին այս կղզին ուրիշ երկրներից: Նրանք լաւ զինաւորված են և հագած ունեն լեռնական ազգային շորքեր: Քաղաքի գետնի վրա գտնվող զինուորները զինուորներ ու զարկեց աւազակներին հաղածելու համար և ճրագայից բնակիչների մէկ մասը զինաւորել, որպէս օգնական զօրք: Նոյնպէս տեղական ոստիկանութիւն է կազմվում այս անկարգութիւնների ժամանակ պօլիցիական ծառայութիւնը կատարելու համար:

## ՄԵՄԱԿԻ ՀԵՌԱԳԻՐՆԵՐ

ՄԻՋԱԶԳԱՅԻՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԵՆԻՑ

ԲԻՐՈՒԻ, 17/29 յուլիս: Առաւօտեան 10 ժամից սկսած բարձրացած է բոսնիական ափի վրա աւստրիական զրօշակը:

ՎԻԵՆԱ, 17/20 յուլիս: Երջհրեցօց Յովհան Սարկատոր առաջնը ողջ կոնեց բոսնիական զրօշակը: Կլաւա զօրաբաժինը Ֆէյրմարչալ Ֆիլիպովիչ առաջնորդութեամբ վաղը կուղևորվի դէպի Բորդի Մինչև այժմ ոչ մի տեղ աւստրիական զօրքերը ընդգրկանալութեան չեն հանդիպել:

Կ. ՊՈԼԻՍ, 17/29 յուլիս: Սուլթանը վաւերացրեց Բերլինի դաշնագիրը:

ՎԻԵՆԱ, 18/30 յուլիս: Աւստրիական առաջապահ զօրքի Սովա գետի վրայով անցնելուց յետոյ, ներկայացաւ զօրքին մի թիւրքաց մայր քաղաքական աստիճանաւորներով, որպէս զէ յանձնի աւստրիական զօրքի հրամանատարին գրաւոր զօհումենաւ: Երբ որ աւստրիացիները չը կամեցան ընդունել զօհումենաւ, թիւրքերը դրեցին նրան գետնի վրա, հրաժարվելով յետ առնել նրան: Սօտ 10 ժամին առաջապահ զօրքը անցաւ սահմանը:

